

[Formanden.]

I skrivelse af 21. d. m. meddeler justitsministeren, at han i landstinget har fremsat:

Forslag til lov om overformyndieret.

I skrivelse af 22. d. m. meddeler folketingsmand Tesdorpf, at han, efter sin sygeorlov, fra 1. maj d. å. ønsker at indtage sin plads i folketinget.

I skrivelse af 24. d. m. meddeler redaktør Kai Hansen, at han ønsker midlertidigt at tage sæde i folketinget under medlem for Odense amtskreds Petra Petersens orlov fra 21. april 1950.

Folketingsmand Hvidberg har meddelt mig, at han ønsker til kirkeministeren at stille følgende spørgsmål:

Hvorledes begrundes den højtærede kirkeminister, at han til sognepræstembedet i Karrebæk, Roskilde stift, har udnævnt den af menighedsrådet som nr. 3 indstillede ansøger, når de som nr. 1 og nr. 2 indstillede ansøgere var ældre og efter menighedsrådets opfattelse med højere kvalifikationer?

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

Udvalget angående forslag til lov om folkebiblioteker har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Herved tillader jeg mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov nr. 172 af 12. april 1940 om krigsforsikring af løsøre, jfr. lovbekendtgørelse nr. 367 af 20. juli 1943.*

Som en naturlig konsekvens af de ændringer, der allerede er foretaget i loven om krigsforsikring af landbrugets løsøre, se lov nr. 72 af 3. marts 1948, og loven om krigsforsikring af bygninger, se lov nr. 143 af 30. marts 1946 om opkrævningen af de endelige forsikringsbidrag, har forvaltningsnævnet for krigsforsikringen af løsøre foreslået, at der foretages en ændring af lovens § 9, stk. 2 og 3, således at de endelige forsikringsbidrag opkræves udelukkende i forhold til forsikringssummen den 9. maj 1945.

Af redegørelsen, som forvaltningsnævnet har tilstillet handelsministeriet, og som er vedhæftet lovforslaget som bilag, fremgår det, at enhver bidragspligtig svarer ende-

ligt bidrag i forhold til summen af de højeste beløb, for hvilke han har haft forsikret i de enkelte måneder af tidsrummet 1. januar 1940—31. marts 1945 divideret med antallet af disse måneder, herfra dog undtaget visse forsikringer, og der skal således for hver enkelt af de meget store antal forsikringstagere, der her er tale om, foretages en undersøgelse af, hvilke brandforsikringer der har været i kraft i hver enkelt af de 75 måneder, for at man på grundlag heraf kan bestemme den gennemsnitssum, hvoraf bidraget skal beregnes. Da dette vil medføre et meget stort arbejde og hermed følgende store omkostninger, ligesom der må påregnes at ville gå 1 à 2 år, før selve opkrævningen overhovedet kan påbegyndes, skal jeg — på lignende måde som det allerede er sket i loven om krigsforsikring af landbrugets løsøre og i loven om krigsforsikring af bygninger — tillade mig at foreslå § 9, stk. 2 og 3, ændret, og jeg anbefaler derfor lovforslaget til det høje folketings hurtige og velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om afgift af forlystelser.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 5281; fremsættelsen findes i tidenden sp. 3511).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Lars M. Olsen: I adskillige krigs- og efterkrigsår har teatret herhjemme kunnet glæde sig over velbesøgte forestillinger og gode indtjeningsmuligheder. Men det gode her i tilværelsen varer aldrig ved. Efter fede år følger magre. Teaterdrift er ligesom f. eks. for øjeblikket restaurationsvirksomhed uhyre afhængig af konjunkturerne. Det at gå i teatret kan undværes. Der findes formentlig hundreder tusinder i denne by og i hvert fald i vort land, som aldrig nogensinde har sat deres ben i et teater. Disse mennesker har snydt sig selv for oplevelser og glæder — som regel da, idet gøgl og bras desværre også forekommer i denne branche. Men hvorom alting er, teatret har desværre ikke i samme omfang som filmen formået at få tag i det store, brede publikum.

Teaterfolk har, med rette eller urette, henvist til forlystelsesafgiften som det onde, der har holdt publikum borte, men hvis det forslag, som nu ligger på rigsdagens bord, gennemføres, kan denne bebrejdelse ikke